

Солосіч О. С.
 асистент кафедри економіки і підприємництва
 ORCID: 0000-0003-0057-463X;
Федина А. І.
 студентка ФММ
 Національний технічний університет України
 «Київський політехнічний інститут імені Ігоря
 Сікорського», м. Київ, Україна
 ORCID: 0009-0004-9205-2760

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ЯК СИСТЕМНА СКЛАДОВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ УТВОРЕНЬ

Одним з актуальних трендів розвитку підприємницьких структур сучасності є всеохоплююча діджиталізація бізнес-процесів господарювання, що сприяє усуненню непродуктивних витрат, мобілізації резервів підприємства, виробленню адаптивних властивостей та культивуванню сталого середовища реалізації комерційної діяльності в умовах нестійкого зовнішнього середовища. Визначальними критеріями успішності відповідних процесів є побудова інноваційно-орієнтованих управлінських систем націлених на широкоформатну діджиталізацію як процесних, так і функціональних вимірів підприємницької активності.

Досліджуючи глобальний вимір процесів діджиталізації, країнами-лідерами у провадженні даних форм інновацій, згідно даних міжнародних організацій, виступають США, Швеція, Фінляндія, Данія, Сінгапур, Норвегія, Німеччина, Швейцарія, Великобританія, Нідерланди, Гонконгська ПАР та Республіка Корея, при цьому, Україна знаходилася на 58 місці [1]. Одним з факторів активізації діджиталізованого розвитку вітчизняних підприємств стала пандемія коронавірусу, дозволивши частково зберегти наявні показники ефективності, сформувати сучасні форми трудової зайнятості у віддаленому форматі.

Серед найпоширеніших цифрових інструментів застосовуваних підприємницьким сектором є PIM-система (Product information management system), ERP-система (enterprise resource planning), ШІ (штучний інтелект), чат-боти, AR (augmented reality), CRM-система (Customer Relationship Management). Потрібно врахувати й те, що належним чином побудована система цілепокладання та послідовної реалізації цифрових ініціатив є передумовою успішної діджиталізації. Разом з тим, варто відзначити сповільненість означених процесів у рамках вітчизняного сектору підприємництва, що пояснюється обмеженістю фінансових ресурсів підприємства, наявністю помітного «цифрового розриву», низькою вмотивованістю та ініціативністю підприємств у сфері імплементації цифрових новацій.

Варто зазначити, що попри наявність низки обмежуючих факторів низка підприємницьких структур вітчизняного ринку активно провадить політику цифровізації бізнес процесів, зокрема, АВ InBev Efes Україна, BASF, IDS Borjomi Ukraine, «Дарниця», «Київстар», Нафтогаз України, Нова Пошта, УкрАВТО та інші [2]. До цього переліку увійшли компанії, як і ті, що надають послуги пов'язані з цифровою продукцією і виготовляють її, так і ті, що працюють в інших напрямках, але також активно проводять діджиталізацію, саме тому діджиталізований розвиток підприємства не обмежується функціональним напрямком діяльності, напроти є універсальним інструментом зростання виробничої та управлінської ефективності бізнес-процесів підприємницького утворення.

Одним з яскравих прикладів цифрової трансформації є група компаній Укрлендфармінг, яка впроваджувала цифрові технології одночасно з реінжинірингом (радикальна перебудова бізнес-процесів підприємства для отримання суттєвих ефектів в зниженні вартості, підвищення якості і зростання обсягів продажів продукції та послуг) всіх бізнес-процесів [3, с. 48]. В результаті вдалося підвищити ефективність бізнесу, прозорість та гнучкість в управлінні холдингом. Також варто зауважити щодо імплементація та прогресивна інтеграція відповідних ІТ-розробок в бізнес-процеси, що дозволила побудувати одну з найбільш технологічних систем управління в аграрному секторі України.

Підсумовуючи вищевикладене, можна стверджувати, що фінансування процесів діджиталізованого розвитку є передумовою системної трансформації господарюючого суб'єкта у бік провадження більш ефективних практик організації внутрішніх бізнес-процесів та взаємодії з екзогенним середовищем. Процеси діджиталізованого розвитку виступають системними компонентами функціонування організації, які у перспективі дозволяють оптимізувати як загальну структуру управління, так і техніко-технологічні та адміністративні процеси організації господарської діяльності, знижуючи тим самим деструктивний спектр зовнішніх впливів і відповідним чином підсилюючи внутрішньо-організаційну стійкість підприємницького утворення.

Список використаних джерел

1. Кравчук І.І., Лавриненко С.О., Зелінська А.М. Діджиталізація бізнес-процесів: інноваційна складовою менеджменту підприємств. *Економіка та суспільство*. 2023. № 58. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3277/3201> (дата звернення: 01.02.2024).
2. Стаджі Д. Топ-25 лідерів діджиталізації. *Dsnews*. 2022. URL: <https://www.dsnews.ua/ukr/reitingi/top-25-liderov-didzhitalizacii-26042021-423158> (дата звернення: 01.02.2024).
3. Скопенко Н. С., Євсєєва-Северина І. В., Кириченко О. М. Діджиталізація бізнесу як запорука зростання конкурентоспроможності та успішного розвитку компаній у динамічному середовищі господарювання. *Наукові праці НУХТ*. 2023. № 1. С. 44-56.